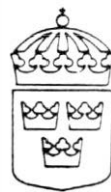

Motion till riksdagen

1989/90:U241

av Lars Werner m.fl. (vpk)

Biståndet till u-länder

Mot.
1989/90
U241-243

Öka biståndet till u-länderna

80-talet blev katastrofalt för u-länderna. Nu är det de fattiga länderna som bistår de rika – kapitalströmmen går från Syd till Nord. 1988 beräknades nettoflödet till 43 miljarder dollar och då är exempelvis inte hemtagna vinster medräknade. Efter tre utvecklingsdecennier är många länder tillbaka på 50-talets nivå. Skuldkrisen slår hårdast mot de fattiga. Undernäring, svält, barnadödlighet, analfabetism och arbetslöshet ökar. Den leder samtidigt till ökad exploatering av naturresurserna och miljöförstöring.

Det internationella biståndet har stagnerat under 80-talet och det har till och med minskat sedan 1985. De ledande industriländerna inriktar sitt bistånd mer på att tjäna egna strategiska intressen än på att minska fattigdomen. Nya villkor ställs för biståndet – det nyliberala privatiseringsraseriet har utsträckts till u-länderna.

Därtill finns nu också en klar tendens att OECD-ländernas bistånd ska inriktas mindre på u-länderna och mer på Östeuropa. Minst tre EG-länder planerar nedskärning av sitt bistånd till tredje världen för att öka stödet till Östeuropa. De säger: "Afrika är ett hopplöst fall och vi är urlless på det. Östeuropa är mycket mer spännande."

Oron för att u-länderna ska få sitta emellan får näring när den svenska regeringen vill betala bistånd till Östeuropa från biståndsbudgeten. Willy Brandt har uppmärksammat det. Han sa i november i Bryssel: "Det finns en risk att svenska biståndsfonder går till öststaterna i stället för till u-länderna."

Vpk motsätter sig att biståndet till Östeuropa tas från u-landsbiståndet. Därför föreslår vi att anslaget för Projektbistånd till vissa länder minskas med 75 miljoner kronor mot vad regeringen föreslår. I en särskild motion begär vpk att Östeuropa ska få två miljarder kronor i miljöbistånd från annan huvudtitel.

Med den internationella avspänningen öppnas nya möjligheter. Flera länder har beslutat om nerskärningar av försvarsutgifterna. Därmed kan pengar lösgröas för utveckling. Om USA minskar sina militärutgifter finns möjlighet att eliminera motorn i skuldkrisen, de amerikanska underskotten som drivit upp räntorna.

Det svenska biståndet utvecklas i fel riktning, vilket vpk länge har kritiserat. Det bilaterala utvecklingsinriktade biståndet ersätts med särskilda insatser, uppsplittrade på en mängd områden och länder. Biståndet samordnas alltmer med Världsbanken. Skuldländer tvingas gå med på Internationella valutafondens (IMF) villkor för att få svenskt bistånd. SIDA:s kompetens urholkas och ersätts med konsulter. De biståndspolitiska målen skjuts i bakgrunden och exportindustrin ökar sitt inflytande över biståndets användning.

Det framstår allt tydligare att det inte räcker med bistånd. Det behövs en övergripande u-landspolitik, som även omfattar handels- och skuldpolitik. Vpk begär i en annan motion en utredning om en sådan långsiktig u-landspolitik för att vända utvecklingen.

Öka till två procent

Det svenska biståndet har ökat i takt med BNI tack vare att enprocentmålet genomdrevs. Men enprocentmålet uppställdes som ett etappmål. Nu måste vi gå vidare och höja ambitionerna.

Vpk begär att den biståndsram, som regeringen föreslår – 13 miljarder kronor – ökas med 10 % till 14,3 miljarder och att planeringsramarna för biståndet sedan successivt vidgas så att det 1995 når upp i 2 % av BNI.

Internationella biståndsprogram

FN:s biståndsprogram får kraftiga uppräknings i årets budget, vilket är av nöden när USA även lämnat livsmedels- och jordbruksorganisationen FAO och bromsar utlåningen till de fattigaste länderna genom Internationella utvecklingsfonden (IDA)

Vpk föreslår i en annan motion att regeringen ska ta initiativ i skuldfrågan på den nya FN-konferensen om de minst utvecklade länderna som ska hållas i Paris i september 1990.

Regeringen anser sig ha påverkat *Världsbanken* att bli mer lyhörd för u-ländernas behov och önskemål, att den ska få en framtida inriktning som blir mer i linje med svenska biståndsprioriteringar. Vpk uttalar sin misstro – vi vill se konkreta uttryck för att en verklig omvändelse äger rum. Fortfarande riktas hård kritik mot många av bankens projekt ur miljösynpunkt.

Världsbanksgruppen och IMF behandlar vpk i en särskild motion, speciellt med hänsyn till de sociala och ekologiska följderna av deras strukturanpassningsprogram.

Vpk begär en ökning med 5 miljoner kronor till Internationella familjeplaneringsfederationen *IPPF* utöver vad regeringen föreslår, dvs. till 90 miljoner kronor.

Vpk föreslår en höjning av bidraget till UNCTAD/GATT:s internationella handelscentrum (*ITC*) med 10 miljoner kronor mer än regeringen föreslagit dvs. till 322 miljoner kronor, och att dessa 100 miljoner kronor anslås till råvaruprogrammet för bistånd till diversifiering och förädling.

Utvecklingsarbete genom SIDA

Mot. 1989/90
U241

Biståndet genom SIDA har faktiskt minskat i andel av hela biståndet. I fasta priser var det 3 666 milj. kr. 1981/82 och 1988/89 var det 3 423 milj. kr. (bilaga). Vpk motsätter sig denna urholkning av den del av biståndet, som har den klaraste utvecklingsprofilen. Det långsiktiga bilaterala biståndssamarbetet måste få betydligt högre anslag.

Angolas situation är ytterligt svår på grund av Sydafrikas destabiliseringspolitik, som kostat landet stora offer i människoliv och materiella skador. Med hänsyn till detta föreslår vpk en höjning av anslaget till 220 miljoner kronor, dvs. 20 miljoner kronor utöver regeringens förslag.

För *Botswana* föreslår vpk en höjning av anslaget med 10 miljoner kronor utöver vad regeringen föreslagit, dvs. till 105 miljoner kronor.

I *Etiopien*, som nu fått en indikativ ram, utgår vi från att så stora insatser görs – speciellt för markvården – som förhållandena tillåter. Om en fredslösning nås, som tillgodoser det eritreanska folkets självbestämmanderätt, måste ett kraftfullt återuppbyggnadsbistånd även sättas in i *Eritrea*.

För *Guinea-Bissau* föreslår vpk en höjning med 5 miljoner kronor utöver regeringens förslag, dvs. till 95 miljoner kronor.

För *Kap Verde* föreslår vpk 5 miljoner kronor utöver regeringens förslag, dvs. 75 miljoner kronor.

Lesotho bör få 5 miljoner kronor mer än regeringen föreslagit, dvs. 35 miljoner kronor.

Moçambique bör få ökat bistånd av samma skäl som Angola. Vpk föreslår att landramen höjs med 50 miljoner kronor mer än regeringen föreslagit, dvs. till 495 miljoner kronor.

Namibia kommer efter självständigheten att behöva ett mycket omfattande bistånd. Vpk utgår från att de 100 miljoner kronor som regeringen föreslår i budgeten kan komma att utökas med pengar från andra anslagsposter, om det visar sig nödvändigt.

För *Tanzania* vill vpk höja anslaget med 45 miljoner kronor mer än regeringen, dvs. till 595 miljoner kronor.

Uganda måste få starkt stöd i återuppbyggnaden. Det bör bli samarbetsland och tilldelas en medelsram på 100 miljoner kronor. Det betyder att 90 miljoner kronor tas bort från anslaget Projektbistånd till vissa länder. Ett biståndskontor bör inrättas i Kampala.

För *Zambia* föreslår vi en höjning med 25 miljoner kronor utöver regeringens förslag, dvs. 265 miljoner kronor.

Zimbabwe bör få en höjning med 20 miljoner kronor mer än regeringen föreslagit, till 220 miljoner kronor.

Regeringens hemställan om bemyndigande att godkänna svensk anslutning till *NORSAD-fonden* kommer vpk att godkänna, förutsatt att fondens verksamhet utformas så att den leder till en hållbar utveckling. Vi måste lära av erfarenheten från Lamco i Liberia.

Anslaget till *Humanitärt bistånd i södra Afrika* vill vpk höja med 50 miljoner kronor utöver regeringens förslag, dvs. till 360 miljoner kronor.

När det gäller *Bangladesh* är svårigheten att nå de sociala målen allttjämt betydande.

I *Indien* måste biståndet främst inriktas på insatser för att stärka de fattigas ställning.

Biståndet till *Indokina* behandlar vpk i en särskild motion.

Kambodja bör göras till samarbetsland med en landram på 300 miljoner kronor. Ett biståndskontor bör inrättas i Phnom Penh.

Laos bör med hänsyn till att den stora reservationen nu försvunnit få en ökning på 10 miljoner kronor utöver regeringens förslag, dvs. 110 miljoner kronor.

Sri Lanka bör upphöra att vara programland med tanke på att det för närvarande är omöjligt att bedriva ett långsiktigt utvecklingssamarbete på grund av konfliktsituationen. Hjälp till de konfliktdrabbade kan lämnas via FN och enskilda organisationer, så som regeringen säger.

Biståndet till *Vietnam* bör höjas med 200 miljoner kronor utöver vad regeringen föreslagit, dvs. till 500 miljoner kronor.

Mekongkommittén bör få höjt anslag när *Kambodja* återupptas i dess arbete.

Afghanistan måste få fortsatt starkt stöd till återuppbyggnaden.

Humanitärt bistånd i Asien bör införas som särskild anslagspost med hänsyn till behovet att bistå befintliga organisationer i olika asiatiska länder som arbetar för de mänskliga rättigheterna. Det behövs stöd till deras demokratiseringssträvanden. Det behövs bistånd till de politiska fångarnas familjer. Beredskap bör finnas för insatser i ytterligare länder, där det för närvarande saknas möjlighet att kanalisera sådant bistånd. Vpk föreslår ett anslag på 100 miljoner kronor till denna post.

Nicaraguas kapacitet att ta emot bistånd är god. Landet är utsatt för USA:s blockad och i stort behov av varubistånd. Vpk yrkar därför på en höjning med 30 miljoner kronor mer än regeringen begärt, dvs. till 300 miljoner kronor.

Regeringen verkar ha en alltför optimistisk syn på demokratiseringen i *Latinamerika*. I likhet med SIDA menar vpk att den positiva trenden inte är entydig. Det politiska våldet är mycket utbrett i Peru, Colombia och Bolivia. I Argentina har militären stärkt sin ställning och de sociala konflikterna skärpts. Under 1988 mördades många fackligt aktiva i Latinamerika, 500 enbart i Colombia. I Brasilien mördades fem ordförande i lantarbetarfackföreningar. Behovet av humanitärt bistånd är fortfarande mycket stort.

I Chile är demokratiseringsprocessen bara påbörjad. Mesta möjliga insatser måste göras för att stödja demokratin. Det behövs stöd för att flyktingarna ska kunna återvända, även från länder som Argentina.

Ökade insatser måste göras för *Västsahara* enligt särskild motion som vpk lägger.

Vpk noterar med tillfredsställelse att en dialog inletts med *PLO* om kastastrofinansierat utvecklingssamarbete till palestinierna på Västbanken och i Gazaområdet, och vi vill understryka det stora behovet av ett sådant bistånd som stärker Palestinas självständighet.

Bistånd genom enskilda organisationer har ökat mycket kraftigt, vilket är positivt eftersom det stärker solidariteten. Men det finns också problem, både för de svenska givarorganisationerna och för mottagarna, vilkas svaga administration har svårt att klara av alltför många motparter. Därför före-

språkar vpk att det anslag på 650 miljoner kronor, som SIDA begärt, ska beviljas, vilket innebär en minskning med 25 miljoner kronor jämfört med regeringens förslag.

Vpk vill peka på framväxten av många nya gräsrotsorganisationer i tredje världen – exempelvis småbonde-, kvinno- och kooperativa rörelser – som bör få svenskt bistånd för sin verksamhet.

Vpk önskar att stödet till enskilda organisationer för informationsarbete inte ska inbakas i detta utan fortsätta och vara en särskild anslagspost. Det är viktigt för solidaritetsarbetet att informationen är bredast möjliga och inte begränsas till biståndsfrågor. Det är viktigt att även små solidaritetsgrupper får stöd till sin information.

Vpk föreslår att solidaritetsorganisationer – exempelvis Isolera Sydafrika-kommittén och Afrikagrupperna – ska få generella bidrag till sin verksamhet, vilka inte är projektbundna. Förutsättningen för att de ska kunna genomföra projekt är att de har en kontinuerlig verksamhet och någorlunda stabil ekonomi. Det är viktigt att deras självständighet bevaras gentemot myndigheter.

Med hänvisning till detta vill vpk anslå 25 miljoner kronor för enskilda organisationers informationsarbete.

Regeringen begär 225 miljoner kronor för posten *Särskilda miljöinsatser*, vilken förefaller vara uppsplittrad på ett otal olika verksamheter. Vi betvivlar att det ger effekter som står i någon proportion till de många och stora miljökatastrofer, som inträffat eller kan förutses inträffa till följd av skuldkrisen. Vpk föreslår att detta anslag höjs till 600 miljoner kronor, dvs. 375 miljoner kronor mer än regeringens förslag och att en större del härav ges till miljörelser i u-länderna.

Vpk föreslår att medel ur *Särskilda miljöinsatser* anslås för ett särskilt biståndsprogram för att reparera skador efter USA:s miljökrig i Indokina.

Vpk begär ytterligare 20 miljoner kronor för AIDS-bekämpningen utöver vad regeringen föreslagit, dvs. att anslaget för *Särskilda program* höjs till 428 miljoner kronor.

Under anslaget *Rekrytering och utbildning av fältpersonal* betonar regeringen den växande personal som är anställd av konsultföretag och som kontrakteras av SIDA. SIDA räknar med att personalbiståndet i högre grad kommer att bedrivas genom utkontraktering. Vpk går emot denna politik att i allt större utsträckning anlita konsulter.

Vpk yrkar avslag på regeringens förslag att höja anslaget för utbildning av sådan personal med 7 miljoner kronor till 81 miljoner kronor.

Vpk anser det angeläget att den svenska resursbasen stärks, och vi återkommer i samband med den forskningspolitiska propositionen med förslag om väsentliga förstärkningar av kunskap och kompetens inom u-landsforskning och -utbildning vid svenska institutioner.

För att SIDA ska kunna förstärka sin *informationsverksamhet* begär vpk 6 miljoner kronor utöver vad regeringen föreslagit, dvs. 20 miljoner kronor. En sådan förstärkning är nödvändig med tanke på de ständiga SAF-dirigerade angreppen på biståndet. Det vore önskvärt med längre öppethållande för allmänheten i SIDA:s bokhandel, exempelvis vid arrangemang på U-forum.

Mot. 1989/90
U241

SAREC:s arbete anser vpk vara mycket viktigt. Den nya satsningen på samhällsforskning i Asien är efterlängtat. Vpk begär att SAREC ska få de 375 miljoner kronor de begärt, dvs. 15 miljoner kronor mer än regeringen föreslagit.

Tekniskt samarbete genom Beredningen för Internationellt Tekniskt-ekonomiskt Samarbete (BITS) avses att i ökad utsträckning inriktas på insatser som också främjar andra biståndsmål än tillväxtmålet, vilket vpk ser med tillfredsställelse. Vi kan dock inte se bistånd till Filippinerna att bygga upp den offentliga förvaltningen som "demokratibefrämjande". Vi invänder också mot att insatserna utvecklas mot större och mer komplexa projekt.

Detta visar det problematiska med att BITS handhar tekniskt biståndssamarbete. Detta är utvecklingssamarbete och bör således handhas av SIDA.

Vpk motsätter sig att BITS ska öka samarbetet med Världsbanken och Internationella Finansieringsbolaget (IFC).

Eftersom vpk går emot att Östeuropabiståndet ska finansieras från biståndsanslaget, anser vi att BITS inte ska svara för huvuddelen av biståndet till Polen som regeringen föreslår.

U-krediter

Vpk motsätter sig nu som tidigare att biståndsmedel används för u-krediter och yrkar avslag på de 400 miljoner kronor som regeringen vill anslå härför.

Fortfarande går det mesta av u-krediterna till några få stora projekt på energi- och teleområdet, dvs. till ABB och Ericsson. Effekten av denna kreditgivning kan bli direkt strypande på utvecklingen och bromsa Syd-Syd-samarbetet genom att inhemsk industri i mer utvecklade u-länder förlorar order och utvecklingsmöjligheter på grund av bristande finansiering. Denna kritik har framförts i Indien.

Vpk yrkar avslag på regeringens begäran om riksdagens bemyndigande att BITS ska få göra utfästelser tre gånger de tillgängliga medlen om krediterna till Kina återupptas eller efterfrågan ökar från annat håll.

Vi föreslår att regeringen återkommer till riksdagen med ett förslag så att riksdagen får ta ställning till samarbetet med Kina och eventuella nya insatser. Det gör vi bl.a. mot bakgrund av den stora u-kredit som BITS beviljade Indonesien för några år sedan.

Vpk är motståndare till BITS samfinansiering med Världsbanken, vilken nu avser hälften av de stora krediterna och ökar.

För *Särskilda insatser i skuldyngda länder* begär regeringen 640 miljoner kronor. Förvisso behöver u-länderna bistånd för att lätta sina stora skuldbördor. Men vpk har en annan syn än regeringen på hur det ska ske och lägger i en särskild motion fram egna förslag om den svenska skuldpolitiken.

Skuldavskrivningar ska inte ske i samarbete med IMF och inte villkoras av att länderna träffar överenskomelser med IMF. Vid avskrivning ska speciellt de särskilt utsatta länderna stödjas. Det är frontstaterna i södra Afrika och länder som Vietnam och Nicaragua vilka är utsatta för USA:s blockad och därför också avstängda från IMF-lån.

Vpk yrkar avslag på regeringens begäran och föreslår att dessa 640 miljoner kronor istället avsätts till den skuldavskrivningsfond, som vpk vill inrätta och anslå 1 394 miljarder kronor till.

Mot. 1989/90
U241

SIDA

Biståndsanslaget skiljer sig från andra budgetposter genom att det får öka år för år – och ska göra det i takt med BNI. När volymen bistånd växer, måste även SIDA:s kompetens stärkas. Annars sjunker kvaliteten på biståndet. Vpk instämmer i vad SIDA-styrelsen säger, nämligen att man på längre sikt kommer att få svårigheter att hantera ökat bistånd på ett tillfredsställande sätt om inte personalresurserna förstärks.

I likhet med SIDA-styrelsen avvisar vpk det s.k. huvudalternativet, som innebär en automatisk nerskärning av SIDA:s förvaltningsanslag med 1,5 % under 1990/91.

SIDA har begärt att få inrätta en ny regionavdelning för Latinamerika, men inte fått gehör för detta hos regeringen. Vpk anser att utvecklingen i Latinamerika nödvändiggör en förstärkning av SIDA:s kompetens på detta område.

Vpk begär att SIDA-anslaget höjs med 9 miljoner kronor mer än regeringen föreslagit, dvs. till 255 miljoner kronor.

Även för *Sandö U-centrum* anser vpk att det s.k. huvudalternativet inte ska tillämpas. Vi föreslår att anslaget höjs med 650 000 kronor utöver regeringens förslag, dvs. till 25 552 000 kronor.

SAREC:s förvaltningsanslag bör höjas med 177 000 kronor utöver regeringens förslag, dvs. till 15 625 000 kronor, så att SAREC kan få de tjänster man begärt. Huvudalternativet ska inte tillämpas.

För *Nordiska Afrikainstitutet* ska inte heller det s.k. huvudalternativet tillämpas. Vpk begär att institutet får de förstärkningar som inryms i dess Alternativ B, vilket innebär att anslaget ska höjas med 1 032 000 kronor mer än regeringen begärt, dvs. till 6 068 000 kronor.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar avslå regeringens begäran att finansiera planerat bistånd till Östeuropa från u-landsbiståndet,

2. att riksdagen till Internationellt utvecklingssamarbete för budgetåret 1990/91 anslår 1 300 000 000 kr. utöver regeringens förslag eller således 1 430 000 000 kr.,

3. att riksdagen uttalar sig för att biståndsmålet 2 % av BNI skall uppnås 1995,

4. att riksdagen uttalar sig för att det genom SIDA förmedlade utvecklingsbiståndets andel av det totala biståndet bör höjas,

5. att riksdagen beslutar höja anslaget till Internationella familjeplaneringsfederationen IPPF för budgetåret 1990/91 med 5 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 90 000 000 kr.,

6. att riksdagen beslutar höja anslaget till UNCTAD/GATT:s internationella handelscentrum (ITC) för budgetåret 1990/91 med

10 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 32 000 000 kr.,

7. att riksdagen beslutar höja landramen för Angola för budgetåret 1990/91 med 20 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 220 000 000 kr.,

8. att riksdagen beslutar höja landramen för Botswana för budgetåret 1990/91 med 10 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 105 000 000 kr.,

9. att riksdagen beslutar höja landramen för Guinea-Bissau för budgetåret 1990/91 med 5 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 95 000 000 kr.,

10. att riksdagen beslutar höja landramen för Kap Verde för budgetåret 1990/91 med 5 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 75 000 000 kr.,

11. att riksdagen beslutar höja landramen för Lesotho för budgetåret 1990/91 med 5 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 40 000 000 kr.,

12. att riksdagen beslutar höja landramen för Moçambique för budgetåret 1990/91 med 50 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 495 000 000 kr.,

13. att riksdagen beslutar höja landramen för Tanzania för budgetåret 1990/91 med 45 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 595 000 000 kr.,

14. att riksdagen beslutar göra Uganda till samarbetsland och inrätta ett biståndskontor i Kampala,

15. att riksdagen beslutar om en landram för Uganda för budgetåret 1990/91 på 100 000 000 kr.,

16. att riksdagen beslutar höja landramen för Zambia för budgetåret 1990/91 med 25 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 265 000 000 kr.,

17. att riksdagen beslutar höja landramen för Zimbabwe för budgetåret 1990/91 med 20 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 220 000 000 kr.,

18. att riksdagen beslutar höja anslaget till Humanitärt bistånd i södra Afrika för budgetåret 1990/91 med 50 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 360 000 000 kr.,

19. att riksdagen beslutar göra Kambodja till samarbetsland och inrätta ett biståndskontor i Phnom Penh,

20. att riksdagen beslutar om en landram för Kambodja för budgetåret 1990/91 på 300 000 000 kr.,

21. att riksdagen beslutar höja landramen för Laos för budgetåret 1990/91 med 10 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 110 000 000 kr.,

22. att riksdagen hos regeringen begär förslag till en plan för att avveckla Sri Lanka som programland,

23. att riksdagen beslutar höja landramen för Vietnam för budgetåret 1990/91 med 200 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 500 000 000 kr.,

24. att riksdagen beslutar införa en ny anslagspost för Humanitärt bistånd i Asien,
25. att riksdagen för budgetåret 1990/91 anslår 100 000 000 kr. för Humanitärt bistånd i Asien,
26. att riksdagen beslutar höja landramen för Nicaragua för budgetåret 1990/91 med 30 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. till 300 000 000 kr.,
27. att riksdagen beslutar sänka anslaget till Bistånd genom enskilda organisationer för budgetåret 1990/91 med 25 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. 650 000 000 kr.,
28. att riksdagen beslutar att stödet till enskilda organisationers informationsarbete skall vara en särskild anslagspost,
29. att riksdagen beslutar att solidaritets- m.fl. organisationer skall kunna få generella, icke projektbundna bidrag till sin verksamhet,
30. att riksdagen för budgetåret 1990/91 anslår 25 000 000 kr. för enskilda organisationers informationsverksamhet,
31. att riksdagen beslutar höja anslaget Särskilda miljöinsatser för budgetåret 1990/91 med 375 000 000 kr. i förhållande till regeringens förslag, dvs. 600 000 000 kr.,
32. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att en betydande del av anslaget Särskilda miljöinsatser skall anslås till miljörelser i u-länder,
33. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att ett särskilt miljöbistånd skall lämnas Indokina ur Särskilda miljöinsatser,
34. att riksdagen för budgetåret 1990/91 anslår 20 000 000 kr. utöver regeringens förslag till aids-bekämpning under anslagsposten Särskilda program och höja densamma till 428 000 000 kr.,
35. att riksdagen för budgetåret 1990/91 anslår 7 000 000 kr. mindre än regeringens förslag till Rekrytering/fältpersonal för utbildning av konsulter, dvs. 81 000 000 kr.,
36. att riksdagen för budgetåret 1990/91 anslår 6 000 000 kr. utöver vad regeringen föreslagit, dvs. 20 000 000 kr. till SIDA:s informationsverksamhet,
37. att riksdagen för budgetåret 1990/91 anslår 15 000 000 kr. utöver regeringens förslag till SAREC, dvs. 375 000 000 kr.,
38. att riksdagen för budgetåret 1990/91 avslår föreslaget anslag på 400 000 000 kr. till BITS för u-krediter,
39. att riksdagen avslår regeringens begäran om bemyndigande att BITS skall få göra utfästelser tre gånger de tillgängliga medlen,
40. att riksdagen för budgetåret 1990/91 anslår 165 000 000 kr. mindre än regeringen föreslår till Projektbistånd till vissa länder, dvs. 225 000 000 kr.,
41. att riksdagen för budgetåret 1990/91 avslår regeringens förslag om 640 000 000 kr. till Särskilda insatser i skuldyngda länder,
42. att riksdagen för budgetåret 1990/91 anslår 1 394 000 000 kr. för avskrivning av u-länders skulder enligt vad som i motionen anförts,
43. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i mo-

tionen anförts om att SIDA och andra biståndsorgan skall vara undantagna från generella nedskärningar av förvaltningens kostnader,

44. att riksdagen för budgetåret 1990/91 höjer SIDA:s myndighetsanslag med 9 000 000 kr. mer än regeringen föreslagit, dvs. till 255 000 000 kr.,

45. att riksdagen för budgetåret 1990/91 höjer anslaget till Sandö U-centrum med 650 000 kr. utöver regeringens förslag, dvs. till 50 552 000 kr.,

46. att riksdagen för budgetåret 1990/91 höjer SAREC:s förvaltningsanslag med 177 000 kr. utöver regeringens förslag, dvs. till 15 625 000 kr.,

47. att riksdagen för budgetåret 1990/91 höjer anslaget till Nordiska Afrikainstitutet med 1 032 000 kr. mer än regeringens begärt, dvs. till 6 068 000 kr.

Mot. 1989/90
U241

Stockholm den 23 januari 1990

Lars Werner (vpk)

Berith Eriksson (vpk)

Bo Hammar (vpk)

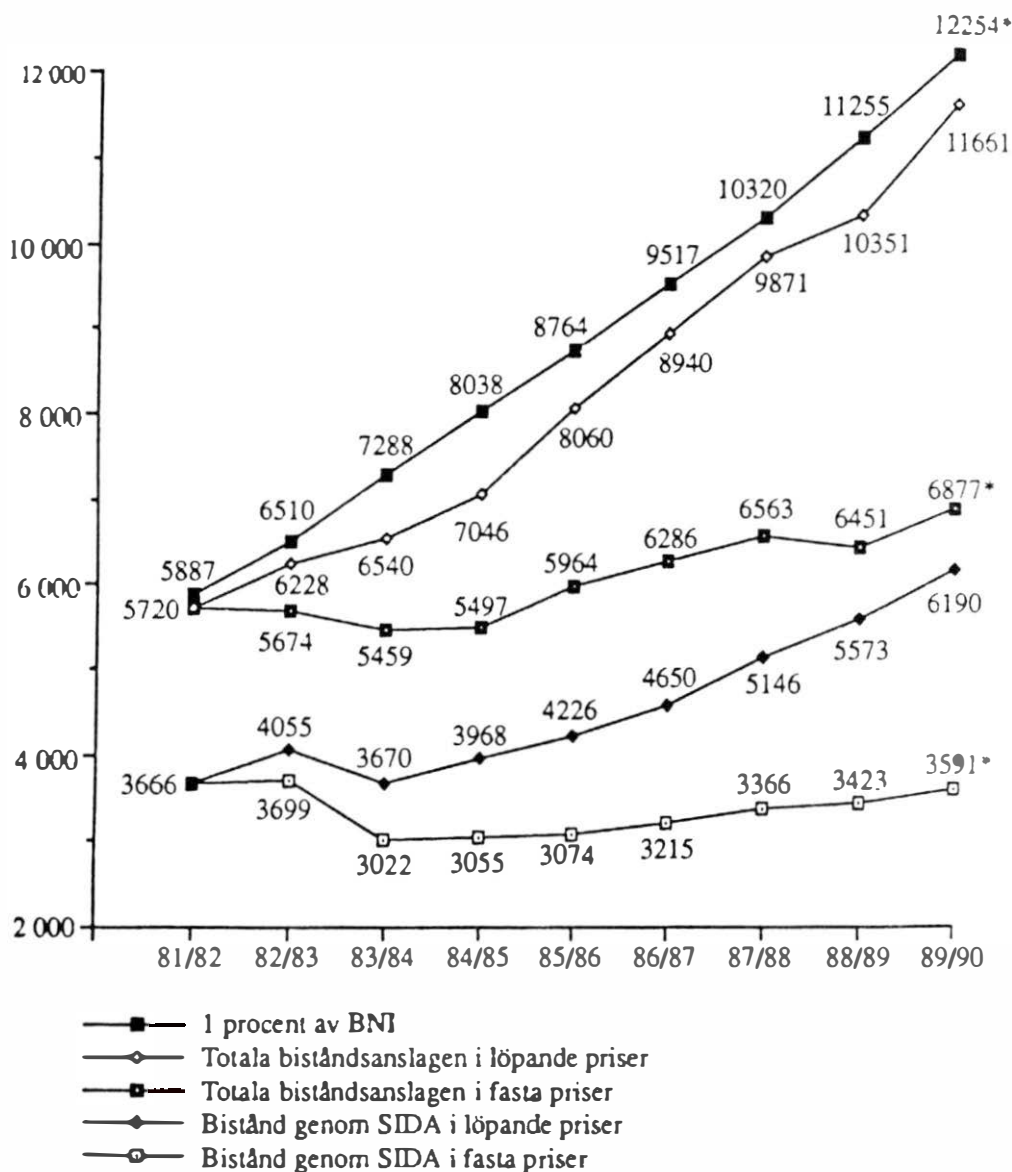
Ylva Johansson (vpk)

Lars-Ove Hagberg (vpk)

Margó Ingvarðsson (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)

Biståndsanslagen i löpande och fasta priser (mkr)

* Baseras på Konjunkturinstitutets prognos